

[Lis Groes.]

Norge, der nu er afsluttet. Under disse forhandlinger er man blevet enig om i en 10 års periode at give norske statsborgere samme stilling i Østgrønland som danske, der ikke er bosiddende i Grønland. Heri ligger, at også norske statsborgere skal respektere den lov om fiskeri i Grønland, der i disse dage er til behandling i folketinget, når den er vedtaget. Herefter vil de gamle bestemmelser om fangstvirkosomhed for nordmænd være ude af billedet.

Forslaget til denne konvention har siden været forelagt det grønlandske landsråd, og der herskede i landsrådet bekymring for at vedtage konventionen for så lang en periode som 10 år. Man foreslog i stedet en 5 års periode; derved ville det blive unødvendigt at oprette norske forsyningsbaser i Grønland. Disse grønlandske synspunkter blev inddraget i nye forhandlinger med Norge, og man enedes om det kompromis, at overenskomsten vel gælder for 10 år, men kan opsiges fra dansk side om 5 år, såfremt man fra Grønlands side mener, at en fortsættelse af denne overenskomst vil skade grønlandske erhvervsinteresser i et sådant omfang, at der er påviselige skadevirkninger. Samtidig gøres der i en tillægsprotokol rede for, at overenskomsten vil kunne forlænges, såfremt det vil kunne være af betydning for at udvikle fiskeriet ved Østgrønland og derved gavne den grønlandske befolkning og dens næringsliv.

Jeg vil gerne på mit partis vegne anbefale, at vi vedtager forslaget til folketingsbeslutning, idet jeg finder det meget betydningsfuldt, at man på dette ømtålige område i god samdrægtighed har kunnet forene grønlandske, norske og danske interesser.

Henry Sørensen: På grund af hr. Per Federspiels fraværelse skal jeg fremsætte enkelte bemærkninger om det forslag til folketingsbeslutning, der nu foreligger om ratifikation af overenskomsten mellem Norge og Danmark om fiskeriet ved Østgrønland. Vi finder fra venstre, at den forelagte aftale,

der jo er et led i en afvikling af norske rettigheder i Østgrønland, tager rimelige hensyn til såvel de grønlandske som de norske interesser, der gør sig gældende.

Såvel det grønlandske landsråd som den norske regering er jo i erkendelse heraf gået ind for ordningen, for landsrådets vedkommende dog med forbehold af et ønske om en løbetid for aftalen på kun 5 år. Imidlertid må de garantier, der er sat ind i artikel 2 til sikring af den grønlandske befolknings interesser på fiskeriområdet — og til dette område er aftalen jo begrænset — og som giver mulighed for tidligere opsigelse, hvis der sker påviselig skade for den i Grønland bosatte befolknings fiskeri, være tilstrækkelige. For os at se er der derfor ingen betænkeligheder ved at fastlægge ordningen generelt over den foreslåede 10 års periode.

Vi kan slutte os til udtalelsen i bemærkningerne til forslaget om det tilfredsstillende i, at aftalegrundlaget for denne ordning har kunnet skabes på en måde, som ikke har skadet det gode forhold, der i denne sag er etableret til Norge, og dette ikke mindst når man tænker tilbage på de, lad mig sige noget ømtålige forhold Danmark og Norge imellem, som i sin tid var knyttet til den. For vort vedkommende har vi ingen betænkeligheder ved at give tilslutning til ratifikationen af aftalen, herunder den deri indeholdte tillægsprotokol, der efter vor mening giver mulighed for en fortsat udvikling gennem norsk-dansk indsats til gavn for den østgrønlandske befolknings erhvervsudvidelse på dette område.

Ninn-Hansen: Denne overenskomst kan alene betragtes som omfattende en overgangsordning, og vi er kun tilfredse med, at Danmark og Norge i fællesskab har kunnet finde frem til en ordning, der tilfredsstiller begge parter, og kan altså gå ind for forslaget til folketingsbeslutning, idet vi gerne vil understrege ordningens midlertidige karakter. Det afgørende er jo, efter at den oprindelige Grønlandsoverenskomst er op sagt og bortfaldet, at den hidtidige deling